

Masarykova univerzita v Brně

Filozofická fakulta
Sdružená uměnovědná studia

Semestrální práce
Úvod do uměnovědných studií (US_42)
SUBKULTURA

Marie Mičková
438622

SUBKULTURA

Tímto termínem je většinou označována minoritní skupina lidí, která svými charakteristickými znaky vybočuje z "normálu". Tito lidé záměrně udržují svou odlišnost v hodnotách, vzhledu, zvycích a chování, aby se oddělili od dominantních norem ve společnosti. Rozdílnost subkultury od zbytku kultury, jejíž je součástí se mění podle míry odlišnosti. Subkultura může jen vybočovat ale také může stát zbytku kultury v naprosté opozici. V podstatě všechno co se vymyká normám většinové společnosti může být nadneseně označováno za subkulturní. V subkultuře si členové navzájem dodávají minimálně emoční podporu. V rozsáhých a organizovaných subkulturách se členové podporují i materiálně. Subkultura je v dnešním světě otázkou spíše mladých lidí, kteří tak mohou snáze vyjádřit nebo upevnit svůj životní postoj nebo politický názor. Musím však podotknout že pojem subkultura se nezvtahuje jen na mladé lidi, ale také na deviantní skupiny lidí, například bezdomovci, prostitutky, vězni a také etické skupiny.

SUBKULTURA HIPSTERŮ

Za hipstery se v dnešní době označuje o dost rozdílná minorita lidí než za které je považovali v minulosti. Samostatný termín hipster se začal formovat ve 40. letech 20. století. pochází pravděpodobně od bílých jazzových hráčů, kteří velmi vzhlíželi, a měli velmi blízko k černošské muzice a černošským ghettům.

Hipster byl člověk který se snažil žít v co nejmenším vlivu od dominantní společnosti. Skupinu tvořili mladí lidé v kategorii dvacet až třicet let. Příslušníci se nechtěli ztotožnit s běžným průběhem života, jako například zapojení se do pracovního koloběhu nebo klasickým pojetím rodiny a rodinného života. Hipsteři se snažili svůj život vést co nejvíce skrze niterní zážitky a důležité bylo hluboké prožívání situací. K této kultuře neodmyslitelně patřila muzika psychadelického rázu a různé druhy omamných látek. Tato skutečnost je krásně popsána v knize Junkie od amerického romanopisce Williama S. Burroughse. Je to vlastně autobiografie která vznikla za dob těch pravých hipsterů, popisující drogové experimenty a nadneseně řečeno tím hipstery přirovnává k fetišům. Popularita tohoto kultu vystřídala v 60. letech 20. století éra hippies, která si od hipsterské subkultury převzala pro ni tak typické volnomyšlenkářství, zálibu v drogách a psychadelické hudbě.

Nyní, ve 21. století se termín hipster začíná zase objevovat, a o tomto kultu se začíná mluvit čím dál více. Okolo tohoto pojmu omotána pavučina emocí a názorů, které jsou v drtivě většině zcela odlišné. Rozděлил společnost na dva tábory těch, kteří tuto subkulturu sami vyznávají, a těch, kteří se těmto lidem svým způsobem smějí, a pohrdají jimi. Většinou toto pohrdání pochází od lidí, kteří sami nejsou schopni udržet tu rychlou sociální změnu, a nebo v tom hraje roli prostá závist.

Na jednu stranu se druhému táboru nemůžeme divit, vždyť dnešní hipsterství má hlavní pilíře v první řadě v módě a v určitém druhu pozérství. U novodobých hipsterů platí že jsou to, co poslouchají, čtou a nebo sledují. Dávají patřičně najevo svůj vytříbený vkus na muziku i umění, důležité je, aby to, co propagují ještě nikdo jiný, než oni sami, neznal. Na ulici členy této subkultury poznáte velmi snadno. Stará saka, flanelové košile a v případě dívek sukně, výrazné a neobvyklé šperky v různých podobách, vázanky, upnuté kalhoty a v tom nelepším případě mají svůj outfit doplněný o starý kinofilmový fotoaparát a nebo aspoň o poznámkový blok s tužkou. A taky vlastně cokoli po prarodičích.

Na stranu druhou v této komunitě, ačkoliv si to určitá část společnosti nechce přiznat, se opravdu objevují velmi nadaní lidé kteří se, pod vlivem této nyní pozéřské subkultury, rozhodli, že začnou něco tvořit. A i když těchto opravdu nadaných lidí není mnoho, tím že nyní tvoří vlastně vytváří novou vlnu kultury v postkomunistickém Česku, která je pro další rozvoj národa nepostradatelná. Hipsteři totiž čerpají svou inspiraci z věcí které ještě v našich končinách nejsou tak známé, tudíž z věcí, které byly vytvořeny ve státech, kde svoboda a svobodné myšlení i tvoření, trvá mnohem delší dobu než v České republice.

Paradoxní je, že tato subkultura je do očí bijící, každý hipstera pozná, ale pokud by jste chtěli příslušníky této subkultury nějakým způsobem zalkulovat dohromady, zjistíte, že drtivá většina členů se ke svému členství v komunitě nepřihlásí. Důležité je všude tvrzení, že zrovna vy určitě nejste hipster. Pokud dodržíte toto pravidlo a správný dresscode a znalost těch správných filmů a muziky, můžete si být jisti, že Vás mezi sebe tato subkultura přijme velmi vřele.

Použitá literatura:

J. Jandourek, Sociologický slovník, 2001

J. Smolík, Subkulury mládeže, 2010

W. S. Burroughs, Junkie, 1953